

Svar:

1. Straffelovens § 220 beskytter kvinder, der er tjenstlig eller økonomisk afhængig af en mand, idet der fastsættes straf for den, der ved groft misbrug af afhængighedsforholdet skaffer sig samleje uden for ægteskab. Straffbarheden er ikke knyttet til nogen aldersgrænse, men der er fastsat et særlig højt strafmaksimum i tilfælde, hvor kvinden er under 21 år; medens den almindelige strafferamme er fængsel indtil 1 år, er den, hvor kvinden er under 21 år, fængsel indtil 3 år.

Det forekommer ud fra de hensyn til beskyttelse af børn og unge mennesker, som straffelovgivningen skal varetage, velbegrundet at opretholde et højere strafmaksimum i tilfælde, hvor den udnyttede kvinde er ung.

Det forhold, at den almindelige myndighedsalder nedsættes til 20 år, synes ikke at kunne begrunde, at det særlige strafferetlige værn, der gives unge kvinder, der befinder sig i en speciel afhængighedssituation, indskrænkes til kun at gælde kvinder under 20 år.

Bestemmelsen i § 220 anvendes dog kun sjældent, og spørgsmålet er uden større selvstændig betydning. Det forekommer imidlertid rimeligt også ved afgørelsen at tage hensyn til, hvilken stilling der tages til det nedenfor behandlede spørgsmål om ændring af aldersgrænsen i § 228, stk. 2. Bliver resultatet, at man dér bibeholder en særlig beskyttelse af personer under 21 år, kræver det en stærkere begrundelse i en anden bestemmelse i samme kapitel at fastsætte en afvigende aldersgrænse på 20 år.

2. Straffelovens § 225, stk. 1, indeholder en blot henvisning til § 220, der er af betydning ved fastlæggelsen af det strafbare område i forbindelse med homoseksuelle forhold. Henvisningen er uden betydning med hensyn til strafferammen, idet § 225, stk. 1, fastsætter en selvstændig strafferamme på fængsel indtil 6 år.

Da aldersgrænsen på 21 år i § 220 som ovenfor bemærket kun er af betydning for strafferammen, vil en nedsættelse af aldersgrænsen være uden betydning i relation til § 225, stk. 1, idet såvel gerningsindhold og strafferamme forbliver uændret i denne bestemmelse.

3. Straffelovens § 228, stk. 2, fastsætter straf af fængsel indtil 4 år for den, der tilskynder eller bistår en person under 21 år til at søge erhverv ved kønslig usædelighed, samt den, der medvirker til en persons befordring ud af riget, for at denne i udlandet skal drive erhverv ved kønslig usædelighed eller benyttes til sådan usædelighed, når den befordrede person er under 21 år eller uvidende om formålet.

Denne bestemmelse er indgået i de forudsætninger, under hvilke lov nr. 224 af 4. juni 1969 om ændring i borgerlig straffelov. (Pornografiske billeder m. v.) er gennemført. I den betænkning, folketingsudvalget vedrørende denne lov afgav den 20. maj 1969, var som bilag optaget justitsministeriets svar bl. a. på udvalgets spørgsmål 5 om modellernes beskyttelse efter straffeloven. Det hedder heri:

„Med henblik på tilfælde, hvor der er tale om *optagelser af egentlige kønsakter*, bemærkes følgende:

— — —

Er modellen *under 21 år*, vil producenten kunne straffes, hvis han tilskynder eller bistår den pågældende til at *søge erhverv* ved denne virksomhed — d. v. s. hvor der er tale om en mere regelmæssig beskæftigelse af den pågældende. Dette følger af straffelovens § 228, stk. 2.

— — —

Det samlede resultat vil herefter i forhold til producenterne blive:

— — —

mere regelmæssig (erhvervsmæssig) beskæftigelse af den pågældende kan altid straffes, hvis den pågældende er under 21 år.“

Justitsministeriet finder på denne baggrund at måtte modsætte sig, at aldersgrænsen nedsættes til 20 år.

Justitsministeriet har tidligere indhentet erklæringer fra rigsadvokaten og straffelovrådet, der har udtalt, at aldersgrænserne i § 220 og § 228 ingen direkte sammenhæng har med myndighedsalderen, og at de i disse bestemmelser fastsatte aldersgrænser bør forblive uændrede, selv om myndighedsalderen nedsættes.